

Μνήμη των μαρτύρων Αιδεσίου και Αμφιανού (2 Απριλίου)

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα η Αγία μας Εκκλησία τιμά τη μνήμη του Οσίου Τίτου του θαυματουργού, των μαρτύρων Αιδεσίου και Αμφιανού, Θεοδώρας και Ευθαλίας των παρθένων καθώς επίσης και του μάρτυρος Πολυκάρπου, του Νεομάρτυρος Παναγιώτου του εν Ιεροσολύμοις, και του Οσίου Γρηγορίου του εν τω Κόλπω της Νικομηδείας ασκήσαντος.

Οι άγιοι αυτάδελφοι Αμφιανός και Αιδέσιος οδηγήθηκαν στη χριστιανική πίστη από τον άγιο μάρτυρα Πάμφιλο, του οποίου προσπάθησαν να μιμηθούν τις αρετές, καθώς, προ πάντων, την «υπέρ Χριστόν άθλησή του». Και τούτο δεν άργησε, σύμφωνα με το συναξαριστή.

Όταν ο αυτοκράτορας Διοκλητιανός εξαπέλυσε διωγμό κατά των χριστιανών, τα δύο αδέλφια συνελήφθησαν από τον έπαρχο Ουρβανό. Πρώτος ανακρίθηκε ο Αμφιανός, ο οποίος αφού αντιστάθηκε στις προκλήσεις και δε θυσίασε στους ειδωλολατρικούς θεούς, με παρρησία ομολόγησε την πίστη και την αγάπη του στο Θεάνθρωπο Λυτρωτή Ιησού Χριστό. Ένεκα της σταθερότητάς του αυτής, βασανίστηκε σκληρά και τέλος ρίχθηκε στη θάλασσα δεμένος, όπου βρήκε μαρτυρικό θάνατο.

Ο δεύτερος αδελφός, ο Αιδέσιος, αφού ομολόγησε κι αυτός με θάρρος την πίστη του στον Παντοδύναμο Τριαδικό Θεό, εξορίστηκε στην Αίγυπτο, όπου καταδικάστηκε σε καταναγκαστικά έργα. Με καρτερία υπέμεινε τα μαρτύρια και τους ευτελισμούς, διότι γνώριζε ότι όλα γίνονται προς δόξα του αληθινού Θεού.

Όταν όμως ο σκληρόκαρδος άρχοντας Ιεροκλής βασάνισε απάνθρωπα κάποιο Χριστιανό, ο Αιδέσιος τον χαστούκισε δημόσια. Αποτέλεσμα ήταν να βασανιστεί παραδειγματικά και τέλος να ριφθεί κι αυτός στη θάλασσα, όπως και ενωρίτερα ο αδελφός του.

Διανύοντας την Δ΄ Εβδομάδα των Νηστειών και πορευόμενοι για τη Μεγάλη Εβδομάδα και το Πάσχα. Επιβεβαιώνουμε μέσα από τα Συναξάρια των Αγίων Μαρτύρων ότι ανάμεσά τους υπάρχει πλήθος αγωνιστών για την ηθική τελείωση μέσα στον κόσμο της κάθε εποχής. Είναι πλήθος οι Μάρτυρες του αίματος, οι οποίοι βλέπουν τον Εσταυρωμένο και Αναστημένο Κύριο και δεν δειλιάζουν να τον ομολογήσουν με επίγνωση των συνεπειών παραμένοντας αφοσιωμένοι στην αγάπη του Νυμφίου Χριστού.

Αυτό είναι το τεκμήριο αγιότητας και παραδείσιας ζωής από την παρούσα ζωή. Τίποτα του κόσμου τούτου δεν μπορεί να μας αποπροσανατολίσει όταν αγαπούμε, συγχωρούμε ζώντας το μαρτύριο της συνειδήσεως.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου